

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců Mgr. Jitky Zavřelové a Mgr. Ing. Petra Šuránka v právní věci žalobce **P. Č.**, bytem , adresa pro doručování , proti žalovanému **Městskému soudu v Praze** se sídlem Spálená 2, 112 16 Praha 2, o **žalobě na ochranu proti nečinnosti**,

t a k t o :

- I. Žádost o prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku se zamítá.**
- II. Řízení se zastavuje.**
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Dle pravomocného usnesení Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 19. 9. 2013, č. j. Nad 47/2013 – 15, byla Krajskému soudu v Praze přikázána k projednání a rozhodnutí žaloba, jíž žalobce brojí proti nečinnosti žalovaného při vyřízení jeho stížnosti na poskytnutí informací a domáhal se poskytnutí informace na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“). Žalovaný podle tvrzení žalobce na jeho žádost ze dne 21. 12. 2012 odpověděl neúplně ve vztahu k dílčí otázce pod bodem 5 a žalobcem následně podanou stížnost zadržel, takže o ní dosud nebylo rozhodnuto.

Vzhledem k tomu, že žalobce s podáním žaloby ze dne 9. 5. 2013 (značka žalobce: NKS210513/1) nesplnil poplatkovou povinnost a neučinil tak ani později, vyzval jej krajský soud usnesením ze dne 15. 10. 2013, č. j. 46 A 90/2013 – 20, k zaplacení soudního poplatku z podané žaloby ve výši 2.000,- Kč. Následné žádosti žalobce o osvobození od soudních poplatků krajský soud nevyhověl a toto rozhodnutí bylo potvrzeno i rozsudkem NSS ze dne 5. 3. 2014, č. j. 3 As 125/2013-11. Soud zároveň opětovně vyzval žalobce úhradě soudního poplatku za podanou žalobu v dodatečné lhůtě 7 dnů. Výzvu obdržel žalobce dne 22. 4. 2014 a ani do dnešního dne soudní poplatek neuhradil. Poslední den sedmidenní lhůty byla soudu zaslána z emailové adresy zpráva (neopatřená uznávaným elektronickým podpisem), v níž (pravděpodobně) žalobce žádá o prodloužení soudcovské lhůty k zaplacení soudního poplatku o několik měsíců. Ve vlastním textu zprávy pak uvádí, že jeho sociální poměry mu neumožňují úhradu soudního poplatku ani během jednoho roku a že po prodloužení lhůty se hodlá požádat na příslušný orgán s žádostí o finanční pomoc.

Soud při posouzení návrhu žalobce na prodloužení lhůty dospěl k závěru, že se jedná o návrh účelový, směřující pouze k prodloužení trvání v podstatě zbytečného řízení, které je pouze projevem kverulantství žalobce, aniž by přicházelo do úvahy reálné uhrazení soudního poplatku v této věci kdykoliv v dohledné budoucnosti. Soud zde opět odkazuje na rozsudek NSS ze dne 26. 10. 2011, č. j. 7 As 101/2011-66, v němž bylo konstatováno, že žalobce „...vede s různými veřejnými institucemi množství sporů týkajících se poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, které často pokračují jako spory soudní.“ Jak Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku dále uvedl: „podobného rázu jsou i jiné spory stěžovatele projednávané Nejvyšším správním soudem i soudy krajskými. Tyto spory přitom nejsou takového charakteru, aby měly vztah k podstatným okolnostem

stěžovatelovy životní sféry. Netýkají se, a to ani nepřímo, stěžovatelova majetku, životních podmínek či jiných podobných záležitostí. Jde naopak o spory vyvolané stěžovatelovým zájmem o veřejné záležitosti a fungování veřejných institucí. Takové spory má stěžovatel plné právo vést, dává-li mu objektivní právo procesní možnosti tak činit, a musí v nich mít možnost účinně hájit svá práva. Není však důvod, aby náklady na vedení takových sporů, které je zásadně povinen hradit každý žalobce, za stěžovatele pravidelně nesl stát formou osvobození od soudních poplatků. Osvobození od soudních poplatků nemá být institutem umožňujícím chudým osobám vést bezplatně spory podle své libosti, nýbrž zajistit, aby v případech, kdy nemají dostatek prostředků, a přitom je na místě, aby soudní spor vedly (neboť jde o věc skutečně se dotýkající jejich životní sféry), jim nedostatek prostředků nebránil v účinné soudní ochraně.“ S ohledem na povahu nynějšího žalobceva sporu, který nijak nevybočuje z linie sporů NSS zmiňovaných, soud žádost žalobce vnímá jako žádost zneužívající povahy, což je dáno i výslovným tvrzením žalobce, že soudní poplatek nezaplatí ani za rok. Poskytnutí dávky pomoci v hmotné nouzi s ohledem na povahu sporu zmiňované žalobcem je v této souvislosti přitom zcela iluzorní. K úkonům, které jsou zneužitím práva (včetně práv procesních) se nepřihlíží. Přesto z důvodu právní jistoty soud ve výroku I. vyslovil, že se žádost žalobce zamítá, byť s ohledem na zneužívající povahu tohoto úkonu by o ní ani nemuselo být rozhodováno.

Výrok II. je odůvodněn tím, že soudní poplatek žalobcem nebyl zaplacen ani v dodatečně lhůtě poskytnuté soudem. Proto soudu nezbylo než v souladu s poučením, jež se účastníkovi ve výzvě k zaplacení soudního poplatku dostalo, podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích řízení zastavit.

Výrok o náhradě nákladů řízení je založen na ustanovení § 60 odst. 3 větě první s. ř. s., podle níž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Poučení: Proti výroku II. lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení tohoto usnesení. Kasační stížnost se podává v jednom vyhotovení u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Proti výrokům I. a III. není kasační stížnost přípustná.

V Praze dne 30. dubna 2014

Olga Stránská, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Božena Kouřimová